

vedet er muligt. Når vi så har en folkeafstemning, hvor vi skal spørge befolkningen – ja eller nej – har vi jo selvfølgelig en chance for at argumentere for, at vi skal beholde så meget dansk selvstyre som muligt. Det er så det, vi gør op til den 28. september, men vi har ikke foreslået andre ting i forhold til EU.

Så vil jeg sige med hensyn til det, der er sagt om, hvornår man er et selvstændigt land, hvornår man kan betragtes som havende sin nationale identitet og sådan noget: Det er jo et spørgsmål om, hvornår balancen vipper – fra man har en selvstændig nation, til man ikke har en selvstændig nation længere. Efter vore opfattelse er det således, at hvert eneste skridt man tager i EU, går i retning af at udviske de nationale kendetegn, de nationale politikområder til fordel for en fælles, ensrettet EU-kurs. På et eller andet tidspunkt gør det jo altså det, at det fjerner den nationale identitet, det fjerner det nationale særpræg. Det er vores opfattelse. Det kan man være uenig i, men det er nu engang det, vi mener.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at det, vi har sagt med hensyn til en dato, er: Hvis der skal være en folkeafstemning om euroen, så lad os få en dato, så vi har noget at forholde os til, en dato, som ligger langt ude i fremtiden, så vi undgår det, som vi frygtede – og som vi nu får i mindre grad end det, vi frygtede – nemlig en lynafstemning, et forsøg på et kup i forhold til meningsmålingerne.

Vi sagde klart til regeringen: Vi ønsker minimum 6 måneders debat, og det har vi fået, og det har jeg anerkendt alle de steder, hvor jeg har skullet kommentere det: Vi har en 6-måneders-periode. Det, som jeg så siger man skal være opmærksom på, når man stemmer, er, at en fælles valuta nødvendigvis gør noget mere, og det er præcis det, man arbejder med på regeringskonferencen, som afsluttes i december. Det er da forunderligt, at man har et hastværk med lige at få afstemningen, inden topmødet og inden regeringskonferencen, der netop omhandler nogle for Danmark ømme punkter, er færdige. Det er det, vi har opponeret imod.

Og så lige det . . . Nej, det når jeg ikke. Det må jeg tage i næste runde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det bliver der nok også lejlighed til.

Så er det fru Lene Espersen og derefter fru Mimi Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg ved ikke, om det var en fortalelse fra hr. Kristian Thulesen Dahl, men i sit første indlæg sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at han og Dansk Folkeparti troede, at euroen på et eller andet tidspunkt ville få konsekvenser for arbejdsmarkedspolitikken, socialpolitikken og sådan noget. I det ligger der jo altså, at sådan er det ikke i dag.

Og jeg ved ikke, om det var en fortalelse fra hr. Kristian Thulesen Dahls side, men jeg vil da godt bede ham bekræfte, at det ikke er sådan i dag, at euroen har nogen indflydelse på arbejdsmarkedspolitikken, socialpolitikken etc., som det foreligger? Og jeg vil da gerne høre konkret, hvor det er, at eurolandene og ikke EU-landene som sådan specielt skulle rammes i en regeringskonference? Det kunne det også være meget interessant at få en besvarelse af.

Så kunne jeg forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at han bekræftede over for fru Charlotte Antonsen, at man ikke mere er en selvstændig nation, hvis man ikke har sin egen valuta. Vil det sige, at Dansk Folkeparti, der jo ellers taler meget om Danmark, har udraderet Danmark i den periode, der var fra 1875 til 1914, hvor vi var i monetær union med Norge og Sverige? Og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Belgien og Luxembourg, der jo har haft en monetær union i mange år, egentlig mener om den definition?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg mener dog stadig at vide, at hr. Thulesen Dahl er tilhænger af det indre marked. Jeg har ikke hørt det modsatte i dag, og sådan plejer det da at være, men ikke desto mindre nævnte hr. Kristian Thulesen Dahl jo under sit indlæg i dag, at nu kom EU og Bruxelles jo også og blandede sig i efterlønnen.

Jeg fik såmænd også lidt kvababbelse, da jeg så en redaktionssekretærs udlægning af den sag, men da jeg læste artiklen – og det skulle hr. Thulesen Dahl måske også have gjort – så fremgik det jo klart, at det faktisk her er et spørgsmål om arbejdstagernes rettigheder i kraft af det indre marked, hvor man siger, at hvis danskere har optjent efterløn, så må de godt tage den med til Spanien – fred være med dem, og vejret er bedre dernede.

Vil hr. Thulesen Dahl bekræfte, at dette intet har at gøre med euroen eller indflydelse senere